

men kravet i stk. 1, 2. pkt., om, at anlægget og bedriften skal have samme ejer, fraviges i disse tilfælde.

I bestemmelsens stk. 3 foreslås en successionsregel, hvorefter en erhverver af en ejendom, hvorpå der findes et anlæg, der ikke er afskrevet fuldt ud, indtræder i sælgerens skattemæssige stilling vedrørende afskrivningerne. Dette indebærer, at erhververen fortsætter afskrivningerne for den del af udgiften, der endnu ikke er afskrevet af sælgeren. Erhververen skal herved anvende den af sælgeren afholdte udgift som afskrivningsgrundlag.

I bestemmelsens stk. 4, 1. pkt., foreslås en tilsvarende successionsadgang i tilfælde af ophør af forpagtningsskiftet, således at det forpagtede går tilbage til ejeren. Bestemmelsen giver ejeren adgang til at succedere i forpagterens afskrivninger på udgifter til anlæg, som forpagteren har afholdt i forpagtningsperioden. Ejeren fortsætter således forpagterens afskrivninger på samme måde som beskrevet ovenfor under stk. 3. I stk. 4, 2. pkt., foreslås en tilsvarende bestemmelse om succession i de tilfælde, hvor der sker videreførelse af forpagtning fra en forpagter til en ny forpagter. Den ny forpagter fortsætter afskrivningerne på samme vilkår som nævnt ovenfor under stk. 3.

Kapitel 4

Forskudsafskrivning

Kapitlet indeholder bestemmelser om forskudsafskrivning på driftsmidler og på skibe. Kapitlet indeholder således bestemmelser, der stammer fra den gældende lovs afsnit IV A om forskudsafskrivning på visse anskaffelser af maskiner m.v., og bestemmelser fra den gældende lovs §§ 14 - 17 om forskudsafskrivning på skibe.

Efter gældende regler er der endvidere adgang til at foretage forskudsafskrivninger på bygninger og installationer. Efter de foreslåede regler videreføres denne adgang *ikke*.

Der foreslås af forenklingssyn en harmonisering af bestemmelserne om forskudsafskrivning, således at der skal gælde det samme, hvad enten det er driftsmidler eller skibe, der ønskes forskudsafskrevet. Harmoniseringen er med forslaget generelt foretaget således, at hovedprincipperne fra den gældende lovs afsnit IV A om driftsmidler videreføres og foreslås at gælde tilsvarende for skibe. Der er derfor med forslaget ikke videreført et særligt kapitel for forskudsafskrivning på skibe.

Selve forskudsafskrivningsmetoden og efterbeskatningsmetoden i tilfælde, hvor der er forskudsafskrevet for meget, forenkles væsentligt med forslaget. Der

foreslås samtidig visse øvrige materielle ændringer samt sproglige forenklinger af reglerne, som gennemgås nedenfor under de enkelte bestemmelser.

Til § 28

Bestemmelsen svarer i et vist omfang til den gældende lovs § 29 E, stk. 1, og fastlægger kredsen af aktiver, hvorpå der kan forskudsafskrives. Som følge af harmoniseringen af reglerne for driftsmidler og skibe, er skibe også nævnt i bestemmelsen. Der er herudover foretaget visse justeringer af redaktionel karakter.

Til § 29

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 29 E, stk. 2 og 3, bortset fra, at den gældende bestemmelse også omfatter bygninger. Efter lovforslaget kan der ikke foretages forskudsafskrivning på bygninger m.v. Udover visse redaktionelle ændringer fremgår det, at skibe ligeledes skal opfylde de fælles betingelser for forskudsafskrivning. De fælles betingelser er efter den foreslåede bestemmelse følgende:

Efter bestemmelsens nr. 1 skal der i lighed med den gældende regel være truffet aftale om levering af aktivet, eller det skal være planlagt fremstillet i egen virksomhed. Den foreslåede bestemmelse medfører som noget nyt for skibe, at der ikke stilles krav om kontrakt (gensidigt bebyrdende aftale) om bygning af et skib, men at der tillige kan forskudsafskrives på et skib, der er planlagt fremstillet i egen virksomhed.

Betingelsen i nr. 2 svarer til den gældende betingelse i § 29 E, stk. 2, nr. 2, om frist for levering eller færdigfremstilling af aktivet, dog således at betingelsen foreslås udvidet til også at gælde for skibe, hvor der efter gældende regler ikke findes en leveringsfrist.

Efter bestemmelsen i nr. 3 er beløbsgrænsen over hvilken, der kan forskudsafskrives, hævet fra 700.000 kr. for driftsmidler til en reguleret beløbsgrænse på 770.000 kr. (1987-niveau) hvilket for indkomståret 1999 forventes at svare til godt 1.000.000 kr. Det fremgår af bestemmelsen samt af den generelle bestemmelse i lovforslagets § 46, at beløbsgrænsen reguleres efter personskattelovens § 20. For skibene er grænsen ligeledes med forslaget hævet fra 200.000 kr. til 770.000 kr. (1987-niveau). Det er desuden præciseret i bestemmelsen, at beløbsgrænsen gælder for de aktiver, der har samme bestillings- eller planlægningsår. Beløbsgrænsen gælder således for det nye, der sættes i værk eller planlægges i indkomståret.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 2, skal den enkelte persons andel af den aftalte eller beregnede anskaffelsessum overstige beløbsgrænsen, når retten